

ÎNCHEIERE

22 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Melconic”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Caporaso Mario împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Melconic”, Gherciu Elvira și Gherciu Olga, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, la cererea de chemare în judecată depusă de Kotic Mihail împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Melconic” și Caporaso Mario, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și declararea nulă a actului juridic și acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Melconic” împotriva lui Kotic Vladimir, Cotic Iurie, Societății cu Răspundere Limitată „Grini-Max”, Societății cu Răspundere Limitată „Ucfesciv-grup” și Caporaso Mario privind declararea nulă a actelor juridice și rezoluțiunea contractelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016,

c o n s t a t ă

La data de 03 noiembrie 2008 Î.M. „Fame Construction Industry” SRL, SA „Horus”, Rusu Maria, Pascaru Valeriu, Condration Tatiana, Caporaso Mario, Baidan Artur, Jomiru Maria, Lazăr Ludmila, Cucereanu Eugenia, Cernov Valerii, Harghel Serghei, Degtearenco Igor, Mîndru Valeriu, SRL „AgroProflora”, Dolință Alla, FPC „Barcom” SRL au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Melconic”, Gherciu Olga, Gherciu Elvira, intervenient accesoriu OCT Chișinău cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii au indicat că, în anul 2006 SRL „Melconic” a început construcția unei case de locuit cu 10 nivele în str. Serghei Lazo nr.25, mun. Chișinău, iar potrivit actului de inspectare a OCT Chișinău nr. 0100/07/6010 din 22 iunie 2007 constituie construcție nefinisată.

Menționează că, la momentul depunerii acțiunii au executat deplin obligația față de SRL „Melconic” de achitare a prețului apartamentelor procurate, însă finisarea imobilului și darea lui în exploatare este tergiversată de către pîrît, iar termenul de dare

în exploatare, stabilit în baza contractelor încheiate, a expirat.

Susțin că, SRL „Melconic” are datorii enorme și în scopul onorării acestora, asupra apartamentelor construite din contul investitorilor, au fost aplicate sechestre.

Consideră că, investitorii nu urmează să răspundă pentru alte obligații contractate de pîrît, menționînd că în legătură cu situația creată evident SRL „Melconic” nu-și execută obligația de dare în exploatare a blocului locativ.

La data de 17 august 2009 Kotic Mihail a depus cerere de concretizare a cerințelor împotriva SRL „Melconic” și Caporaso Mario, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și declararea nulă a actului juridic.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 20 februarie 2008 a încheiat cu SRL „Melconic” contractul nr.20/02/2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău și anume a apartamentului nr. 33, cu suprafața de 96,2 m.p., amplasat în scara nr. 1 a blocului locativ nr. 25 din str. Serghei Lazo, mun. Chișinău, prețul apartamentului constituia 92810 euro echivalentul a 1371664,09 lei.

Susține că, și-a onorat obligațiunile asumate față de SRL „Melconic” și a achitat costul apartamentului menționat la momentul încheierii contractului, la 20 februarie 2008, suma de 1238741,96 de lei și la 20 noiembrie 2008 în sumă de 132923 de lei.

Menționează că, la expirarea termenului prevăzut prin contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 pentru efectuarea lucrărilor de construcție, darea în exploatare a imobilului, s-a adresat de nenumărate ori către SRL „Melconic” pentru transmiterea apartamentului în proprietate, însă au fost lăsate fără răspuns, iar ulterior a aflat despre faptul că apartamentul în litigiu a fost vîndut la o altă persoană.

Consideră că, contractul nr. 22/07/08 din 22 iulie 2008 încheiat între SRL „Melconic” și Caporaso Mario este nul, referindu-se la art.662 alin. (2) din Codul civil susținînd că, Caporaso Mario a achitat doar 25000 de euro din suma indicată în contract și respectiv poate pretinde numai la recuperarea acesteia.

Solicită recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 33 din blocul locativ nr. 25 din str. Serghei Lazo, mun. Chișinău, în baza contractului nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008, încheiat cu SRL „Melconic”; declararea nulă a contractului nr.22/07/08 din 22 iulie 2008 privind participarea în construcția spațiului locativ apartamentul nr. 33 din blocul locativ nr. 25 din str. Serghei Lazo, mun. Chișinău, încheiat între Caporaso Mario și SRL „Melconic”; încasarea de la SRL „Melconic” a cheltuielilor de judecată (f.d. 55-56 Vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 noiembrie 2010 a fost admis renunțul Î.M. „Fame Construction Industry” SRL la pretențiile împotriva SRL „Melconic”, Agrigoroaie Marin, Pascaru Valeriu, Caporaso Mario, SRL „Aten Construct”, Mîndru Valeriu și SRL „AgroProflora” privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentelor nr.1, 18, 33, 34, 35 din blocul locativ (construcție nefinisată) situat pe str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, iar pretenția lui Caporaso Mario cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 33 din blocul locativ nr. 25 din str. Serghei Lazo, mun. Chișinău și pretenția lui Kotic Mihail cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 33 din blocul locativ situat pe str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, au fost separate într-o cauză civilă aparte (f.d.35-36 Vol.I).

Prin încheierea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 07 iulie 2011 au fost admiși în calitate de succesori în drepturi ai reclamantului Kotic Mihail moștenitorii testamentari Kotic Vladimir și Cotic Iurie (f.d.64 Vol.I).

La data de 25 iunie 2012 SRL „Melconic” a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Kotic Vladimir, Cotic Iurie, SRL „Grini Max”, SRL „Ucfesciv-grup” și Caporaso Mario privind declararea nulă a actelor juridice și rezoluțiunea contractelor.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, conform contractului nr. 20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, încheiat între SRL „Melconic” și Kotic Mihail, ultimul și-a asumat obligația de a achita costul apartamentului nr. 33, cu suprafața de 96,2 m.p., balcon suprafața de 18,8 m.p., terasa cu suprafața de 117,8 m.p., situat la etajul 10, scara nr.1, a blocului locativ din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău în mărime de 92810 euro în rate și anume: 78000 de euro nu mai târziu de 20 februarie 2008, data semnării contractului, 7400 de euro pînă la 15 mai 2008 și 7410 euro pînă la darea în exploatare a bunului imobil.

Menționează că, conform datelor contabile s-a constatat că pîrîtul Kotic Mihail nu a achitat suma de 78000 de euro nici pînă în prezent, ceea ce constituie neexecutare a obligațiunilor contractuale și temei de rezoluțiune a contractului nr. 20/02/2008 din 20 februarie 2008.

Totodată susține că, prin contractul de cesiune a creanței nr. 1/20.01.11 din 20 noiembrie 2008, încheiat între SRL „Grini-Max”, SRL „Melconic” și SRL „Ucfesciv-grup” și acordul adițional din 20 noiembrie 2008 la contractul de cesiune a creanței din 20 februarie 2008, încheiat între SRL „Ucfesciv-grup”, SRL „Melconic” și Kotic Mihail, creditorul inițial, SRL „Ucfesciv-grup” a cesionat în favoarea lui Kotic Mihail dreptul de creanță cu privire la încasarea sumei de 132923 de lei de la debitorul SRL „Melconic”.

Relatează că, la aceeași dată, SRL „Melconic” și Kotic Mihail au semnat acordul adițional la contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ, prin care SRL „Melconic” a recunoscut achitarea prețului apartamentului în sumă de 92810 euro.

Consideră că, contractul de cesiune a creanței nr. 1/20.01.11 din 20 noiembrie 2008 și acordurile adiționale menționate sunt lovite de nulitate, deoarece sunt semnate de către Bejenaru Radu, care la momentul încheierii actelor juridice nu dispunea de acest drept, în special de dreptul de a recunoaște inexistența unei datorii față de alți agenți economici.

Menționează că, conform datelor eliberate de Camera Înregistrării de Stat la situația din 20 noiembrie 2008 director al SRL „Melconic” era Calcîi Iurie, iar cu toate că în cuprinsul contractelor contestate este indicat Calcîi Iurie, acestea sunt semnate de Bejenaru Radu.

Afirmă că, între SRL „Melconic”, SRL „Grini-Max” și SRL „Ucfesciv-grup” nu a existat nici un raport de drept obligațional din care ar rezulta obligația SRL „Melconic” în sumă de 132923 de lei, creanța cesionată nu are acoperire financiară.

Argumentează că, la 14 noiembrie 2008 de către SRL „Melconic” a fost dat aviz publicitar în care s-a anunțat despre pierderea ștampilei rotunde a întreprinderii.

Susține că, prin hotărârea Curții de Apel Economică din 18 februarie 2010 a fost intentată procedura de insolvență în privința SRL „Melconic”.

Consideră că, pîrîtul Kotic Mihail nu a executat în modul corespunzător, cu bună-credință obligația asumată de achitare integrală a prețului apartamentului, iar SRL „Melconic” nu mai este interesat în realizarea contractului.

De asemenea, relatează că și Caporaso Mario nu a achitat integral prețul apartamentului conform contractului nr.22/07/08 din 22 iulie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, iar conform tabelului creanțelor SRL „Melconic” și Caporaso Mario este validat cu suma de 388250 de lei, echivalentul a 25000 de euro, ca creditor chirografar în cadrul procesului de insolvență.

Consideră că, în circumstanțele expuse pîrîtul Caporaso Mario nu poate pretinde recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 33 din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, iar neachitarea integrală a prețului apartamentului stabilit de părți constituie temei pentru rezoluțiunea contractului nr.20/07/08 din 22 iulie 2008.

Solicită declararea nulă a contractului de cesiune de creanță din 20 noiembrie 2008, încheiat între SRL „Grini-Max”, SRL „Melconic” și SRL „Ucfesciv-grup”; contractului de cesiune de creanță din 20 noiembrie 2008, încheiat între SRL „Ucfesciv-grup”, SRL „Melconic” și Kotic Mihail, și acordului adițional din 20 noiembrie 2008 la contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ, încheiat între SRL „Melconic” și Kotic Mihail; rezoluțiunea contractului nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr.25, mun. Chișinău, încheiat între SRL „Melconic” și Kotic Mihail; rezoluțiunea contractului nr.22/07/08 din 22 iulie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, încheiat între SRL „Melconic” și Caporaso Mario (f.d.1-5 Vol.II).

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 26 septembrie 2013 s-au respins ca neîntemeiate acțiunile înaintate la cererea de chemare în judecată depusă de Caporaso Mario împotriva SRL „Melconic”, Gherciu Elvira și Gherciu Olga, intervenient accesoriu OCT Chișinău privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, la cererea de chemare în judecată depusă de Kotic Mihail împotriva SRL „Melconic” și Caporaso Mario, intervenient accesoriu OCT Chișinău, privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și declararea nulă a actului juridic; s-a admis acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Melconic”; s-a declarat nul contractul de cesiune de creanță nr. 1/20.01.11 din 20 noiembrie 2008 încheiat între SRL „Grini-Max”, SRL „Melconic” și SRL „Ucfesciv-grup”; s-a declarat nul acordul adițional din 20 noiembrie 2008 la contractul de cesiune de creanță din 20 februarie 2008 încheiat între SRL „Ucfesciv-grup”, SRL „Melconic” și Kotic Mihail; s-a declarat nul acordul adițional din 20 noiembrie 2008 la contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ, încheiat între SRL „Melconic” și Kotic Mihail; s-a rezoluționat contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr.25, mun. Chișinău, încheiat între SRL „Melconic” și Kotic Mihail; s-a rezoluționat contractul nr.22/07/08 din 22 iulie 2008 privind participarea prin cotă-parte la construcția complexului locativ din str. Serghei Lazo nr.25, mun. Chișinău, încheiat între SRL „Melconic” și Caporaso Mario. (vol. II, f.d. 61-67)

Prima instanță a reținut referitor la pretențiile lui Caporaso Mario că, acesta a achitat doar 25000 de euro, existînd o datorie în sumă de 50000 de euro, ce atestă că nu și-a onorat obligația de achitare a prețului contractului, iar suma datorată urma să fie achitată pînă la data de 10 septembrie 2008.

Referitor la pretențiile înaintate de Kotic Mihail, succesori în drepturi Cotic Iurie și Kotic Vladimir, prima instanță a reținut că, acesta nu și-a onorat obligațiunile asumate conform contractului încheiat.

Prima instanță a conchis referitor la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Melconic” că, împuternicirile atribuite lui Bejenaru Radu conform ordinului din 30 noiembrie 2008 sunt nule, iar toate actele semnate de ultimul sunt lovite de nulitate absolută.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014 s-au respins apelurile declarate de Caporaso Mario și Cotic Iurie și s-a menținut hotărîrea primei instanțe. (vol. II, f.d. 241-258)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2015 s-a respins recursul declarat de către Caporaso Mario, s-a admis recursul declarat de către Cotic Iurie, s-a casat decizia instanței de apel în partea menținerii hotărîrii primei instanțe privind respingerea acțiunii lui Kotic Mihail și admiterea pretențiilor SRL „Melconic” din acțiunea reconvențională înaintată împotriva lui Kotic Vladimir și Cotic Iurie, SRL „Grini-Max”, SRL „Ucfesciv-grup” privind declararea nulă a actelor juridice și rezoluțiunea contractului, cu restituirea în această parte a pricinii la rejudecare la instanța de apel, în alt complet de judecată. (vol. III, f.d. 62-77)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2016 s-a admis apelul declarat de Cotic Iurie, s-a casat hotărîrea primei instanțe în partea respingerii acțiunii la cererea de chemare în judecată înaintată de Kotic Mihail împotriva SRL „Melconic” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului și în partea admiterii acțiunii reconvenționale înaintate de SRL „Melconic” în proces de insolabilitate și s-a emis în această parte o nouă hotărîre prin care s-a admis acțiunea înaintate de Kotic Mihail, succesori în drepturi a lui Cotic Iurie; s-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Kotic Mihail, succesori în drepturi a lui Cotic Iurie, asupra apartamentului nr. 33, et.10 din str. Serghei Lazo nr. 25, mun. Chișinău, identificat cu nr. cadastral 010041703102, hotărîrea în această parte servind temei de înregistrare a dreptului de proprietate asupra apartamentului la OCT Chișinău și s-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Melconic”, în proces de insolabilitate. (vol. III, f.d.177-185)

Instanța de apel a reținut că, Kotic Mihail deținea un drept legal de a solicita de la SRL „Melconic” încasarea sumei cesionate, care potrivit actelor de cesiune, ulterior încheiate, au contribuit la stingerea datoriei lui Kotic Mihail, pentru achitarea apartamentului litigios, însă SRL „Melconic” nu a invocat nulitatea contractului de cesiune a creanței din 20 februarie 2008, încheiat între SRL „Ucfesciv-grup”, SRL „Melconic” și Kotic Mihail, deoarece în speță este aplicabil dispozițiile art.226 din Codul civil.

Totodată, instanța de apel a conchis că, Kotic Mihail fiind conștient de faptul că actele precedente de cesiune au fost semnate de diferiți administratori, care la acel moment erau înregistrați la Camera Înregistrării de Stat și care permanenți erau diferiți, nu putea cunoaște că Bejenaru Radu acționează în lipsa împuternicirilor de a semna

acte litigioase, mai mult, ultimul deținea ștampila societății, iar careva acte în confirmarea faptului că ștampila a fost pierdută, nu au fost prezentate.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, lipsesc temeiurile care ar genera rezoluțiunea contractului de investiții nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008, invocate de SRL „Melconic”, iar urmare a executării integrale a obligațiunilor asumate prin contractul de investiție, Kotic Mihail, succesorul în drepturi Cotic Iurie, a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentului litigios.

La data de 20 iunie 2016 SRL „Melconic” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost respinsă acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de Kotic Mihail și în partea admiterii acțiunii reconvenționale înaintate de SRL „Melconic” în proces de insolabilitate.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel superficial a examinat materialele cauzei, neelucidând pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pruncii, deoarece a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

Susține că, suma de 7800 de euro urma a fi achitată de Kotic Mihail într-o consecutivitate stabilită de părți în pct. 4.3 din contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă la construcția edificiilor cu destinație civilă de pe str. Serghei Lazo nr.25, mun. Chișinău, obligație neexecutată ce servește drept temei de rezoluțiune a contractului menționat.

Menționează că, contractele de cesiune și acordurile adiționale au fost semnate de persoane neîmputernicite, însă instanța de apel nu a precizat care anume administrator al societății a acordat împuternicirile lui Bejenaru Radu și care au fost împuternicirile, iar Kotic Mihail urma să cunoască că administratorul SRL „Melconic” la data semnării contractului era Calcîi Iurie, deoarece informația respectivă este publică, referindu-se la dispozițiile art.34 alin. (1) din Legea nr.220 din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

Susține că, la data de 14 noiembrie 2008, a fost dat aviz publicitar prin care s-a menționat despre pierderea ștampilei.

Relatează că, cesiunea de creanță a avut loc între SRL „Melconic”, SRL „Ucfesciv-grup”, SRL „Grini-Max” și Kotic Mihail într-o singură zi când fondatorul întreprinderii era deja decedat, ceea ce contravine prevederilor art.2 alin.(2) din Legea nr.135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Alegațiile recurentului precum că, suma de 7800 de euro urma a fi achitată de Kotic Mihail într-o consecutivitate stabilită de părți în pct. 4.3 din contractul nr.20/02/2008 din 20 februarie 2008 privind participarea prin cotă la construcția edificiilor cu destinație civilă de pe str. Serghei Lazo nr.25, mun. Chișinău, obligație neexecutată ce servește drept temei de rezoluțiune a contractului menționat, nu pot fi reținute, or contractul de cesiune din 20 februarie 2008 și acordul adițional din 20 noiembrie 2008 la contractul menționat stabilește contrariul.

Argumentele recurentului prin care menționează că, contractele de cesiune și acordurile adiționale au fost semnate de persoane neîmputernicite, însă instanța de apel nu a precizat care anume administrator al societății a acordat împuternicirile lui

Bejenaru Radu, iar Kotic Mihail urma să cunoască că administratorul SRL „Melconic” la data semnării contractului era Calcîi Iurie, deoarece informația respectivă este publică, nu pot fi reținute, reieșind din rațiunea dispoziției art. 242 alin. (3) din Codul civil, care prevede că, dacă actul juridic este încheiat în numele unei alte persoane, părții cu care a contractat reprezentantul nu i se poate opune o lipsă a împuternicirilor dacă reprezentatul a creat astfel de împrejurări în virtutea cărora această parte presupunea cu bună-credință existența unor asemenea împuterniciri.

Așadar, recurentul încheind acte juridice cu Kotic Mihail, suportă efectele actelor încheiate în numele și pe seama sa de Bejenaru Radu, deoarece prin comportarea ultimului a insuflat lui Kotic Mihail percepția existenței unor împuterniciri pe care le-a acordat recurentul, fiind obligat să suporte consecințele actelor încheiate de Bejenaru Radu fără să fi existat în realitate o împuternicire în acest sens, și aceasta ca o consecință a culpei *in omittendo* a recurentului, or art.9 alin.(1) din Codul civil prevede că, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.

Nu pot fi reținute nici susținerile recurentului precum că, la data de 14 noiembrie 2008, a fost dat aviz publicitar prin care s-a menționat despre pierderea ștampilei, nu pot fi reținute, or la materialele cauzei lipsesc înscrisurile în acest sens.

Aserțiunile recurentului prin care relatează că, cesiunea de creanță a avut loc între SRL „Melconic”, SRL „Ucfesciv-grup”, SRL „Grini-Max” și Kotic Mihail într-o singură zi cînd fondatorul întreprinderii era deja decedat, ceea ce contravine prevederilor art.2 alin.(2) din Legea nr.135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, nu pot fi reținute, deoarece art.69 alin. (1) din aceeași lege prevede că, societatea trebuie să aibă unul sau mai mulți administratori, care administrează societatea și o reprezintă, iar art.2 alin.(2) din legea citată stipulează că, societatea își exercită, de la data constituirii, drepturile și obligațiile sale prin intermediul administratorului, ceea ce se desprinde că administratorul societății este cel care conduce întreprinderea, dar nu fondatorul care o înființează.

Respectiv, instanța de apel a examinat toate circumstanțele importante ale pricinii prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiind în raport cu dispozițiile art. 118 din Codul de procedură civilă, dînd o apreciere justă tuturor împrejurărilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității hotărîrilor contestate.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul concluzionează că, cererea de recurs nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, și nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect

al recursului, or acesta devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Melconic”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Melconic” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan